

tør ikke dømme om det, jeg har kun nævnt mit Indtryk, som jeg ikke har villet undlade at fremkomme med.

Ivar Berendsen: Blandt de Samraad, som den meget ærede Ordfører (Jerichow) refererede, og som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) siden berørte, var ogsaa Spørgsmaalet om, hvorfor Statsbanefunktionærernes Forhandlingsret, der indførtes samtidig med de 3 andre store Etaters, nemlig den 4. Maj 1910, ikke er traadt i Virksomhed, medens den for de 3 andre Etater, af hvilke een tilmed sorterer under samme Minister som Jernbaneanetaten, nemlig Trafikministeren, fungerer normalt og i enhver Henseende har svaret til Forventningerne. De, der have fulgt det ærede Medlem fra Roskildes (Jerichow) Ordførerskaber, have ikke kunnet undlade at erkende, hvad enten man var enig eller uenig med ham i hans Resultater, at han tilrettelægger det objektive Grundlag og den faktiske Fremstilling af de Sager, han behandler, baade grundigt og korrekt. Det maatte derfor vække nogen Forbavselse, at han ved sin Fremstilling af denne Sag hele Tiden og paa ethvert Punkt traf ved Siden af, til Trods for, at han, efter hvad han sagde, fremstillede Sagen i Henhold til Oplysninger fra Trafikministeren. Forbavselsen blev ikke ringere, da Trafikministeren selv Dagen efter her i Salen gav sin Fremstilling og sandsynligvis i Hovedtrækkene har givet den samme, som han har givet i Finansudvalget, og det saa viste sig, at den Fremstilling var fuldstændig rigtig. Følgeslutningerne, som den højtærede Trafikminister drog deraf, er jeg ikke enig med ham i, men med Hensyn til Fremstillingen af det faktisk foreliggende har jeg intet at indvende. Det staar i Virkeligheden for mig som en Gaade i dette Øjeblik, om det er den meget ærede Ordfører, der mod Sædvane er kommen til at gengive Trafikministerens Fremstilling paa en misvisende Maade, eller om det er Trafikministeren, der har været uheldig med at fremstille Sagen i Finansudvalget, uheldigere end her i Salen, saaledes at den ikke er fremtraadt med tilstrækkelig Klarhed. Imidlertid er det ganske nødvendigt under den nuværende Situation, at den meget ærede Ordførers Fremstilling ikke kommer til at staa uimodsagt, og Trafikministeren modsagde ham jo ikke. Jeg siger „den nuværende Situation“, fordi Trafikministeren oplyste i Gaar, at der i Øjeblikket gjordes alvor-

lige Bestræbelser — jeg maa desværre tilføje: de første alvorlige Bestræbelser — fra Ministeriets Side for at faa denne to Aar gamle Sag bragt ud af Verden. De to Parter, hvem det drejer sig om, nemlig Hovedorganisationerne indenfor Jernbaneanetaten og de mange smaa Separatorganisationer, ere nu bragte sammen til Forhandling under Forsæde af en ministeriel Embedsmand. Bestræbelserne har jeg ogsaa min lille Del i. Disse Bestræbelser maa ikke kunne krydses og vanskeliggøres saaledes, at den ene Part bliver nervøs, og den anden Part faar utidige og falske Forhaabninger, derved, at en skæv Opfattelse sætter sig fast i Folketinget.

Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse et Par Linier af den ærede Ordførers Fremstilling, som det her kommer an paa. Den meget ærede Ordfører siger, at naar Forhandlingsretten ikke er traadt i Kraft, „skyldes det den Omstændighed, at det ikke er lykkedes Jernbanefunktionærerne at opfylde Forudsætningerne for Forhandlingsretten, nemlig en saadan Organisation, at der er bestemte Foreninger, med hvilke Administrationen kan forhandle. I Stedet derfor er der paa Jernbanernes Omraade talrige med hverandre konkurrerende Organisationer, saa at Forudsætningerne i det hele ikke ere til Stede for en saadan organiseret Samvirken mellem Administrationen og Funktionærerne, som forudsat i de i sin Tid vedtagne Regler.“ Disse Sætninger ere principielt og i enhver Enkeltighed urigtige, hvilket jeg skal tillade mig at paavise. Statsbanepersonalet har Forhandlingsret efter de samme Regler som Telegrafvæsenet, Postvæsenet og Toldvæsenet, nemlig Fællesreglerne af 4. Maj 1910. De ere officielt offentliggjorte i Statstidende og offentliggjorte i samtlige de 4 Etaters Ordresamlinger. Ærede Medlemmer ville finde dem aftrykte i „Love og Anordninger, udgivne af Oskar Damkier, Fr. Kretz og W. Oxholm“ for Aaret 1910, Afdeling B., 1ste Hæfte, Pag. 147. Statsbanerne have Forhandlingsretten, den er blot ikke traadt i Kraft, fordi Foreningsorganisationerne endnu ikke ere anerkendte som Bærere af den. Det er det principielle. Det faktiske er fremdeles det, at „Jernbaneforbundet“ og „Jernbaneforeningen“ have Forhandlingsret, de ere Bærere af den, det staar i selve Reglernes § 1, de staa der nævnte som Nr. 1 og Nr. 2: Dansk Jernbaneforbund og Jernbaneforeningen. Der er, for at de